

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. Z.
przy uczestnictwie A.C., Z. W., J. G. i W. G.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 października 2013 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek pełnomocnika
wnioskodawczyni o przyznanie kosztów pomocy prawnej
udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. Z. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 października 2013 r. w sprawie o dział spadku. Wskazała, że podważa zasadę podziału spadku, a tym samym wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi kwotę 241 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna w sprawach o dział spadku jest dopuszczalna, jeśli wartość przedmiotu zaskarżenia jest nie niższa niż 150 000 zł. Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaniem przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia, zwłaszcza gdy ono jest rażąco wadliwe, może więc dokonywać własnych ustaleń na podstawie akt sprawy (por. m.in. postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, nie publ. i z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, nie publ.).

Wbrew temu, co napisano w skardze, skarżąca nie zwalcza „zasady podziału”, lecz sposób podziału. Zasada podziału jest sporna tylko wtedy, gdy istnieje spór o to, czy dział spadku w ogóle jest dopuszczalny (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2003 r., I CZ 53/03, „Izba Cywilna” 2004, nr 5, s. 55, z dnia 30 maja 2007 r., IV CSK 120/07, nie publ. lub z dnia 26 lipca 2007 r., V CZ 66/07, nie publ.).

Skoro zatem wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana przez wnioskodawczynię przekracza wartość jej udziału i roszczeń z tytułu nakładów, wynoszącą w rzeczywistości ok. 50 000 zł, a więc nie przenoszącą progu określonego w art. 519¹ § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Wniosek pełnomocnika skarżącej o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym oddalono, w judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem jednolicie, że wniesienie niedopuszczalnej skargi kasacyjnej nie jest świadczeniem pomocy prawnej uzasadniającej przyznanie wynagrodzenia (por. m.in. postanowienia z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41 lub z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, nie publ.).